

David Ros: “Entre el vot per correu i el vot exterior es perd la cadena de custòdia d’aproximadament el 6% del cens electoral”

written by Redacció Unilateral | 28 de març de 2019

David Ros Serra. Economista, membre de la Comissió d’Economia Catalana del Col·legi d’Economistes, del Col·lectiu Maspons i Anglassel i de la Sectorial d’Economia de l’ANC (Economistes per la Independència). Autor del treball [Estudi de l’impacte del frau electoral el 21D sobre els resultats i la composició del Parlament de Catalunya](#).

Per què ha fet aquest estudi sobre el frau electoral el 21D?

La voluntat de realitzar aquest estudi publicat per la [Revista de Catalunya](#) no la prenc un dia concret. Recordo que quan vaig votar per correu postal per al 27S, en el mateix moment en què vaig lliurar el vot al taulell de l’oficina de Correos, i veient el que vaig veure, em vaig dir a mi mateix: “David, ets un capsigrany, acabes de votar el PP” (sic). I per què el PP?, perquè era una opció que jo no havia votat, però que corresponia al partit en el poder i a qui jo veia darrere de la maquinària de l’Estat contra el procés democràtic endegat a Catalunya per a l’assoliment d’un estat independent.

A partir d’aquell moment de forma totalment erràtica vaig llegir el que sortia a la premsa i també vaig preguntar a coneguts si havien estat a l’obertura d’urnes i si havien vist res d’estrany.

Les respostes no eren homogènies. Hi havia persones que em deien coses com: “els primers vots (aquells que estaven

dipositats a la part superior de l'urna i que corresponien als que havien arribat per correu) eren unionistes, principalment del PP, però després dels primers, els vots que s'obrien a continuació ja eren variats i corresponien a les diferents formacions"; una persona em va dir que "la meva germana treballa a correus i no han arribat les saques"..., i així diferents testimonis que em generaven inquietud sobre el sistema.

El 27-S també vàrem poder llegir a la premsa articles del tipus "[Els vots catalans perduts \(literalment\) pels carrers de Roma](#)" (Diari Ara) en què s'explicava que els qui volien votar van rebre el sobre oficial amb una adreça errònia..., fet que va motivar que el cònsol, Javier Pérez Griffo, quan va tenir coneixement de l'error –produït a Madrid– es mobilitzés per recuperar "el vot perdut"; vaig llegir també diferents webs, per exemple www.vullvotar.com, catalansalmon.com, on vaig descobrir que els catalans trobaven molts obstacles per votar.

Amb anterioritat al 27S ja havia sentit una frivolitat que em va fer molt mal, d'una persona del Secretariat de l'ANC, del qual jo formava part, quan buscàvem la manera que el vot exterior pogués ser efectiu el 27S. Aquesta persona relativitzava les dificultats del vot exterior, ja que es tractava només d'uns 200.000. Encara avui se'm fa un nus a l'estómac recordar-ho.

Quan vaig veure que el Síndic de Greuges, els Democracy Volunteers (OSCE) i els Catalans al Món explicaven les fallades del sistema de votació el 21D i que no es garantia un vot net, és quan de mica en mica vaig anar llegint i preguntant.

Hi ha frau electoral a les eleccions a Catalunya?

Estan documentades les obstaculitzacions al vot exterior, el trencament de la cadena de custòdia dels vots en el vot per correu interior i exterior, s'han observat males pràctiques en el vot presencial que s'expliquen per la compra del vot. El

frau en el vot ha estat denunciats també en les primàries en diferents partits (PSC i Ciutadans és el que he llegit).

I qui analitza detalladament com es vota per correu pot veure que el frau en el vot per correu, tècnicament és molt fàcil de fer, si es disposa dels mitjans.

L'estudi està dedicat a la periodista Lúdia Heredia. Com va decidir fer-li aquesta dedicatòria?

Quan he vist que professionals del periodisme de primer nivell, com considero que ho és la Lúdia Heredia, es lamenten que l'independentisme no té majoria absoluta quan entrevisten a algun líder polític català, m'ha sobtat veure la força i la penetració del relat dels mitjans espanyolistes, que han aconseguit imposar els arguments contraris a la realitat.

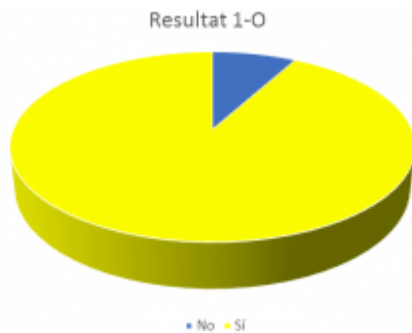
Quan es diu que no es té majoria, tot rau a comptabilitzar pel NO els vots a les formacions de Catalunya en Comú, els animalistes, els de Recortes Cero-Grupo Verde, els de Per un Món més Just; i això no es pot fer, de la mateixa manera que tampoc es pot fer a favor de l'independentisme.

Com que aquests vots no es poden considerar ni a favor ni en contra, el més honest intel·lectualment és dir que "ja que no s'ha pogut fer, perquè l'Estat espanyol ha impedit celebrar un referèndum amb garanties democràtiques" els vots emesos a formacions que s'han pronunciat a favor o en contra de la independència donen majoria a l'independentisme, en el cas que no es comptabilitzen els vots a les formacions que no han pres partida per cap de les dues opcions.

Així, en el treball recullo que, si només considerem els vots a favor i en contra de l'1-0, el resultat és clar.

Sí 92,01%

No 7,99%

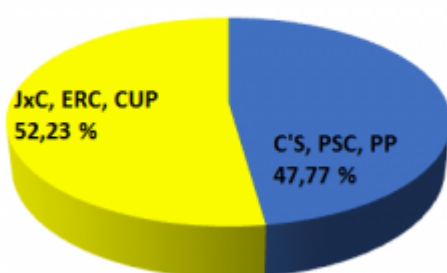

Si analitzem els vots a favor i en contra de l'independentisme el 21D, en què cal reconèixer que no es preguntava explícitament per la independència, els vots a favor de formacions independentistes torna a ser superior als contraris.

Vots d'opcions que es manifesten a favor o en contra, i percentatge

	Vots	Percentatge de vots
JXC + ERC + CUP	2.079.340	52,23 %
C'S + PSC + PP	1.902.061	47,77 %

Resultats 21 D 2017

Bé, tornem a la pregunta. **Com vaig decidir fer-li aquesta dedicatòria a Lúdia Heredia?**

Molts periodistes i tertulians han assumit com a propi els arguments dels mitjans de l'establishment, que des del primer moment han assumit que els vots dels Comuns i de les altres formacions eren un *no* a la independència, expressen així que l'independentisme no té majoria.

Penso que molts professionals ho diuen de bona fe, oblidant momentàniament l'heroïcitat de les condicions en què es va votar el 1r d'octubre, ometent també les agressions mediàtiques, econòmiques i psicològiques amb què s'ha imposat el relat oficial contrari a l'independentisme en el marc del 155. Aquest article ens ha imposat en part l'autocensura i tenim una certa síndrome d'Estocolm, som receptius a les amenaces i a la por. Això vol dir que Lúdia Heredia ha assumit aquest relat? Penso que no, confio que no, perquè és una gran professional, de les millors que tenim per conduir un programa com el que ens regala cada matí, però el que penso que no es pot fer és mantenir-nos tots enmig del relat oficial fabricat pels mitjans unionistes i les clavegueres de l'Estat, que treballen de ferm amb les seves operacions a Catalunya, i pel que veig ha estat assumit per molts tertulians i comunicadors.

N'han parlat amb ella?

Abans que es publicués l'article, un o dos dies abans li vaig enviar un correu electrònic en què li deia que publicava un treball que li dedicava, amb la pretensió que simplement conegués de què anava el tema.

Quines han estat les principals dificultats que s'ha trobat per fer aquest estudi?

Les dificultats són grans. Quan hi ha molta gent que ha vist coses rares en el comportament d'apoderats i interventors, però que no les ha documentades (per exemple filmant-les); quan altres persones deien que els primers vots (els del vot per correu) eren per a Ciutadans, però després que "com que vàrem guanyar" (sic) van quedar tranquils; quan en moltes meses van fer el recompte després d'haver abocat sobre la taula de cap per avall les urnes; quan persones que han vist comportaments irregulars en la fase final del treball han menysvalorat el seu propi testimoni expressat amb anterioritat.

També vull fer pública la meva decepció de l'informe dels [Democracy Volunteers](#), que han fet com aquells auditors que es

troben amb una realitat plena d'irregularitats però concreten poc i expressen generalitats tant òbvies com valuoses, però sense aprofundir. Penso que els Democracy Volunteers, malgrat la seva bona feina, no deixen de ser voluntaris que depenen dels estats (CSCE/OSCE) i que abans de venir no estaven informats del que es trobarien. Cal dir que excepte denúncies arribades al Síndic de Greuges i l'informe dels Catalans al Món, poca experiència en la investigació i denúncia del frau tenim.

Tanmateix, aquestes dificultats han estat compensades pels testimonis (la majoria interventors i apoderats de partits polítics) que han tingut més cura i ho han recollit, memoritzat i m'ho han expressat de forma clara. També ha estat compensat per la sistemàtica informació de l'organització catalansalmon.cat que van tenir la col·laboració de 800 observadors arreu del món.

Creu que ha identificat totes les modalitats i magnituds del frau o sospita que això podria ser només la punta de l'iceberg?

Crec que hi ha altres formes. El frau, qui el fa és perquè té mitjans per fer-lo. He detectat altres formes de les que explico, però tal com em va dir un amic: "No ho expliquis, que dones idees."

Qui creu que hi ha al darrere del frau que afavoreix Ciutadans?

El 21D les forces unionistes, més enllà del fet que manava el PP, volien demostrar que l'independentisme no tenia majoria, va empresonar líders, va dissoldre el Parlament de forma clarament il·legal, no hi ha cap precepte legal que ho prevegi, va limitar el dret d'expressió, va posar la major part dels mitjans, segons ens indica l'informe dels Democracy Volunteers, a "donar suport a la campanya per l'unionisme amb entusiasme".

Els recursos emprats en la campanya del 21D han estat ingents

(la premsa madrilenya s'ha fet ressò de les acusacions al Senat espanyol del finançament il·legal de Ciutadans), la proliferació de recursos propagandístics supera, segons la meua manera d'entendre-ho, les possibilitats d'un partit que té uns 23.000 afiliats a tot Espanya.

És manifest que totes les forces, polítiques i econòmiques, contràries a l'independentisme van concentrar tots els seus esforços per canviar la majoria parlamentària.

Per què creu que es vol afavorir Ciutadans i no el PP o altres partits?

Qui decideix s'ho ha jugat tot a una carta. Interessava una majoria clara, concentrar el vot de manera que canviés la majoria del Parlament de Catalunya, el vot útil i consegüentment en la mesura que fos possible el frau útil.

Aquesta voluntat de concentrar el vot va portar a la decepció del PP. Recordem el que s'explica en el treball, on en una vila important del Vallès Occidental "el portaveu del PP local es va adreçar poc després del 21D a un representant de l'Administració i li va preguntar insistentment sobre què havia passat amb el vot per correu, ja que semblava que havia afavorit, en aquesta ocasió, Ciutadans". En aquesta ocasió? I l'anterior a qui havia afavorit? Com diu en Gonzalo Boye, ho deixo aquí.

Hi ha hagut algun partit que s'hagi posat en contacte amb vostè després de publicar l'estudi per interessar-se per aquest frau?

Sí, he rebut diferents agraïments de parlamentaris i exparlamentaris que han agraït el fet que hagi posat de manifest les febleses del sistema.

Existeix una majoria a favor de la independència a Catalunya?

Sí. Si tenim en compte el que he explicat al principi d'aquesta entrevista. Sí, si tenim en compte que precisament per aquest motiu l'Estat espanyol s'oposa contundentment a la

possibilitat que els catalans s'expressin de forma lliure. Sí, si tenim en compte que les conclusions d'aquest treball són concordants amb els resultats del darrer sondeig del GESOP, que situa l'independentisme al voltant del 60%.

Catalunya està aprofitant prou els resultats obtinguts en el referèndum de l'1-0 i en les eleccions del 21D?

Penso que després del 21D s'aprofiten limitadament aquests resultats. Les dificultats i la violència que hem trobat han creat un cert desconcert. La unitat d'acció dels nostres legítims representants a l'exterior (Waterloo i els nostres parlamentaris exiliats a Bèlgica, Escòcia, Suïssa,...), bona part dels nostres líders empresonats, l'acció del govern legítim sortit del 21D a la plaça de Sant Jaume (encara que per contraposició al de l'exterior alguns l'anomenen il·legítim, autonomista, efectiu,...) i la mobilització del poble, han passat per un cert desconcert. La unitat i la unitat d'acció han tingut moltes dificultats de configurar-se. S'han hagut de pair tant els encerts com els errors. Hem hagut de ressituar el patiment de gent que ens estimem, i els qui pateixen més greument la repressió ens ajuden i donen força (Jordi Cuixart: "Ya no es mi prioridad salir de prisión").

Hi ha una cosa que no falla, la voluntat de la gent de seguir endavant. Malgrat les dificultats, la gent convençuda sap que l'objectiu és legítim i clar. Ja tots hem interioritzat una nova expressió amb la qual ens saludem: Seguim!

Un cop descobert i constatat el frau, quins són els propers passos que proposa per evitar-lo?

En les properes eleccions recomanaria als votants que puguin fer el vot presencial, que no votin per correu. Ho resumiria en una frase que ja vaig dir abans del 21D: **"Si vols que el teu vot vagi destinat a la formació que vols votar, la millor manera és la de veure com la teva papereta entra dins l'urna."**

Aquells que vulguin gaudir d'un dia de lleure al camp o a la platja que hi vagin, però a primera hora que votin. Que no

confiïn en un vot (per correu) on la cadena de custòdia dels vots no està garantida i que votin presencialment sempre que puguin.

Els que estan fora circumstancialment per temes de feina o estudis, que comprin amb antelació un bitllet i ho aprofitin per dinar amb la família.

I l'exterior? Això representa una recomanació de no votar per correu als catalans que es troben a l'exterior? No, de cap manera: sigui avui amb un sistema insegur, complex i ineficient, sigui demà amb el vot electrònic, cal fer totes les comprovacions i accions per garantir que s'està en situació objectiva i subjectiva de poder votar legalment. Entenc que no és motiu d'aquesta entrevista, ni em considero un expert en temes electorals, per això que recomanaria seguir els consells de [@VotExterior_ANC](#); de [catalansalmon.cat](#) (i del seu perfil a Twitter [@catalansalmon](#)) i del [Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència](#) de la Generalitat de Catalunya.

Recomano d'oferir-se com a observador i posar-se en contacte amb aquestes organitzacions que lluiten per un vot clarament democràtic des de l'exterior.

I què proposa per denunciar-lo?

Les persones que tinguin coneixement de qualsevol forma de frau que ho documentin bé (fotos, aportar proves a les xarxes, no dubtar de dir lloc, hora i persones implicades, intentar quantificar l'abast,...), si és dins del col·legi en el moment del recompte fer-ho constar en l'acta; si és una situació de compra de vot, documentar-ho de la manera que sigui possible; vigilar els interventors sospitosos de males pràctiques i identificar a quina formació corresponen, aplicar les recomanacions d'observadors indicades en l'informe de Catalans al Món citat més amunt, etc.

Webs a les quals us podeu dirigir [Catalans al món](#); Síndic de

Greuges amb [aquest formulari](#).

Per compartir informació públicament es recomana utilitzar les etiquetes #VotExterior, #fraulectoral i els comptes de Twitter [@VotExterior_ANC](#), [@catalansalmon](#)... i de Facebook [Catalans Al Món](#).

Si creus que el teu dret a vot, com a resident a l'exterior, s'ha vulnerat o tens dificultats per exercir-lo, denuncia-ho al formulari que habilita [@exteriorscat](#) i l'Oficina de Drets Civils i Polítics ([@hitensdret](#)).

Si volen aportar informació fefaent per correu teniu aquest compte no oficial votnet@protonmail.com. Si volen seguir aquest tema també podeu accedir al compte de Twitter de VOTNET-CAT ([@votsnets](#)).

Quant a juristes, es poden adreçar al [Col·lectiu Atenes \(@Assoc_Atenes\)](#), a [Drets \(@DretsCat\)](#), [Col·lectiu Praga \(@CollectiuPraga\)](#).

De quina manera es podran fer unes eleccions netes a Catalunya?

Cal confiar en la responsabilitat del nostre poble, mantenir una xarxa de voluntaris i apoderats vigilants que col·laborin amb els partits polítics. Cal escollir polítics honrats i posar en els millors llocs als millors.

Potenciar la xarxa de voluntaris observadors, que hi són.

Fer que la normativa electoral garanteixi que no es trenqui la cadena de custòdia dels vots i garanteixi que un vot emès per un votant legítim arribi a l'urna, regulant criteris de comportament, custòdia dels centres de votació i de trasllat dels resultats reals.

Facilitar l'accés a paperetes de vot de forma senzilla, fet que el "vot pregat" dificulta actualment, de tal manera que en la pràctica l'impedeix.

Garantir el trasllat “intervingut” des dels centres de votació al centre de recompte de vot.

Aprofitar les noves tecnologies, que per a això han evolucionat tant, garantint el vot electrònic intervingut. La Generalitat de Catalunya està avançant en aquest camí. En aquest sentit el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, ha avançat que la Generalitat ha emprés “un camí de no-retorn” amb la prova pilot de vot electrònic amb 249 electors en les eleccions sindicals de personal tècnic i administratiu. Ha assegurat que “la tecnologia està madura” i ofereix privacitat, seguretat i integritat del vot. El Govern aspira a poder convocar unes eleccions en què el mitjà telemàtic i electrònic sigui una opció “ben aviat”, ha dit. En aquest sentit, Puigneró ha recordat que l’Executiu està tramitant una llei per permetre que els catalans a l’estranger puguin votar electrònicament i ha confiat que el sistema estigui disponible en les properes eleccions al Parlament.

Creu que un cop denunciats, el frau disminuirà o bé, al contrari, tot això són proves pilot i, davant l’actual impunitat, el frau encara augmentarà?

El poder dels enemics de la democràcia a Espanya és molt gran. Cal que els nostres parlamentaris i el Govern es *posin les piles*, que pensin que entre el vot per correu i el vot exterior es perd la cadena de custòdia d’aproximadament el 6% del cens electoral, suficient per tergiversar majories i composicions dels parlaments de forma radical.

En cap moment una democràcia s’ho pot permetre. La democràcia ha de ser vigilant amb ella mateixa.